

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
Факультет Інноваційних технологій харчування і
ресторанно-готельного бізнесу

**ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ**

**VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів,
аспірантів і молодих учених з міжнародною участю**

**«ІНТЕГРАЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ
НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ
ГОСТИННОСТІ»**

29 березня 2017 р.

Одеса

ТЭС

2017

УДК 640.41:349.9:316.4
ББК 65.432

Керівництво оргкомітету:

Дишкантюк О.В. – к.т.н., доцент, декан факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу.

Заступник голови:

Д'яконова А.К. – д.т.н., професор, зав. кафедри Готельно-ресторанного бізнесу.

Склад оргкомітету:

Тележенко Л.М. – д.т.н., професор, зав. кафедри Технології ресторанного і оздоровчого харчування;

Салавеліс А.Д. – к.т.н., доцент кафедри Технології ресторанного і оздоровчого харчування;

Коваленко Н.О. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Саламатіна С.Є. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Редакційна колегія:

Стрікаленко Т.В. – д.м.н., професор кафедри Готельно-ресторанного бізнесу;

Коваленко Н.О. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Федосова К.С. – к.т.н., доцент кафедри Готельно-ресторанного бізнесу;

Медведюк А.І. – голова студентського самоврядування факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу.

Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності: збірник тез доповідей VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених з міжнародною участю (29 березня 2017) / Одеська національна академія харчових технологій. – Одеса: Фенікс, 2017. – 144с.
ISBN 978-617-7337-59-0

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених з міжнародною участю «Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності», яка відбулась у Одеській національній академії харчових технологій, 29 березня 2017 р.

За зміст наукових праць та достовірність наведених фактологічних і статистичних даних відповідає відповідність несут автори

Передбачалось, що в Одесі буде буферна зона (комплексна охоронна зона центрального ареалу) – це є обов'язковою вимогою для збереження об'єктів. Але новобудови, розташовані саме в буферній зоні охорони об'єкта номінації, є серйозною перешкодою щодо включення до списку ЮНЕСКО.

Основні проблеми включення центра м. Одеси до списку ЮНЕСКО:

- наявність дисонуючих об'єктів в кварталі, де знаходиться об'єкт номінації;
- корупція серед представників влади в м. Одеса;
- нерациональне використання коштів;
- неорганізоване і несвочасне проведення реставраційних робіт;
- некомпетентність відповідальних за реставраційні роботи, їх невідповідність;
- бездіяльність місцевих органів, які відповідають за даний спектр діяльності;
- не погоджене зі спеціалістами-мистецтвознавцями рішення генпідрядників щодо оздоблення та реставрації номінаційних об'єктів;
- знищення не просто окремих пам'яток, а цілих архітектурних ансамблів, зокрема й через «реставрацію», яка здійснюється всупереч міжнародним стандартам, спрямованим на збереження автентичності пам'яток;
- відсутність зацікавленості з боку одеських представників влади щодо вирішення проблем із забудовниками, а також із власниками квартир в історичному центрі міста;
- безконтрольні власники житлових секцій, їх безкарність за порушення статті 5 ЗУ «Про охорону культурної спадщини»;
- деякі номінаційні об'єкти знаходяться в аварійному стані.
- загроза цілковитої руйнації багатьох номінаційних об'єктів, суспільний резонанс, спричинений наслідками реставраційних робіт, непоправний удар, нанесений невідконтрольною діяльністю генпідрядників по міжнародному іміджу України, бездіяльність місцевих органів самоврядування, несвідомість жителів історичного ареалу, вимагають негайного реагування з боку української влади.

На сьогоднішній день терміново слід для виправлення помилок:

1. Створити незалежну комісію з представників українських галузевих науково-дослідних та пам'яткоохоронних інституцій, ЮНЕСКО та ICOMOS для здійснення незалежної науково-технічної експертизи теперішнього стану номінаційних об'єктів з подальшим неухильним дотриманням рекомендацій та приписів комісії.
2. До висновків комісії припинити будь-які роботи на об'єктах.
3. Провести незалежний аудит міських програм, починаючи з 2013 року і всіх, які є більш новими.
4. Залучити до програм громадські організації.

5. Видати яскраві та насичені фактичним матеріалом рекламні книги з історії та культури Одеси.

6. Намагатися, щоб до включення до списку ввійшла територія з об'єктами, а не окремі об'єкти.

Література

1. Міська цільова програма включення центральної історичної частини Одеси в основний Список всесвітньої спадщини ЮНЕСКО на 2013-2015 рр.» [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://omr.gov.ua/ru/acts/council/55023/>. – Назва з екрану.

Бойко Ніна, бакалавр, спец. «Туризм»
науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Киличук О.Є.
Одеська національна академія харчових технологій,
м. Одеса

ДАВНЯ КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА НАРОДУ В СУЧАСНОСТІ

Спадщина культури українського народу, в теперішній час має велике значення, адже саме вона відображає реальне життя людини протягом багатьох століть розвитку суспільства. Моральний вигляд, почуття та світогляд людей поступово формують систему духовних цінностей, які в подальшому й служать естетичному формуванню особистості. В сучасному житті культурне світосприйняття присутнє не у всіх, бо теперішнє людство більше залежить від Інтернету [1].

Культура служить великою пам'яттю з давніх часів, яка передалася нам від наших предків. Завдяки культурі, людство відображає рівень виховання і поведінки, що багато значить для існування. Культурна спадщина дозволяє підвищити духовний рівень суспільства, покращити соціальні умови і зберегти культурні цінності. Умови життя людини в різні епохи, культурні цінності нашого народу, його класова боротьба і видатні історичні події служили і служать джерелом виникнення творів мистецтва і літератури, були і є найціннішим матеріалом для митців у будь-якій сфері творчості українського народу [2].

Основна мета мистецтва, яке покликане відображати різноманітні сторони життя наших співвітчизників і яке створене самим народом, полягає у художньому оформленні і реальному викладі цього життя. Культурна спадщина впливає на свідомість людей – для цього використовуються вражаючі типові образи, яким притаманні характерні якості представників тієї чи іншої епохи, а також різні художні прийоми. Попри все, українському народу завжди була притаманна висока культурність, шанування звичаїв, традицій та своєї історичної спадщини. Після проголошення незалежності 1991 року перед Україною постало

важливе завдання захисту та розвитку національної культури, проведенні раціональної державної політики, спрямованої на зміцнення світоглядних основ суспільства з урахуванням традиційних українських цінностей. Почався новий етап розвитку українського суспільства. Україна стала суверенною демократичною державою, розгорнулися радикальні реформи. Головною особливістю цього періоду можна вважати його перехідний характер. У суспільстві склалася нова соціокультурна ситуація, яка характеризувалася іншими соціально-економічними умовами, формами власності, характером стосунків між людьми, соціальною структурою, системою цінностей. Принципово новий статус отримала національна культура. Сьогодні такі зміни відбуваються на тлі політичної та економічної кризи, яку переживає Україна, починаючи з кінця XX – початку XXI ст. [3].

Завдяки інформаційній революції, що розгорнулася на тлі процесів глобалізації, можна говорити про те, що Україна (суспільство) вступає у нову стадію свого розвитку. Сучасні досягнення у сфері розвитку інформаційних і комунікаційних технологій сприяють формуванню зовсім нових культурних, соціальних і економічних відносин у житті людей, які характеризуються єдиним поняттям – «глобальне інформаційне суспільство». Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій несе в собі значні зміни в соціально-культурному та політичному житті суспільства. По-перше, з'являється можливість оперативного доступу максимального числа людей до великого обсягу аналітичної інформації. По-друге, сучасні технологічні можливості дозволяють кожному громадянину з відносно мінімальними витратами звернутися до необмеженої аудиторії та висловити власну думку з того або іншого питання [4].

Саме мистецтво здатне збагатити внутрішній світ людини, надати їй всебічні знання. Це і мистецькі твори, і багатий історичний матеріал, і культурна спадщина українського і інших народів, які населяли або населяють сьогодні нашу планету. Природа культури і мистецтва засновується не лише на реалізмі відображення тих чи інших історичних подій, але й відображення безлічі другорядних, та не менш важливих обставин, обставин життя людини, її вчинків, її характеру і її поведінки у різних умовах.

Важко переоцінити значення культурної спадщини, та інтерес до мистецьких творів ніколи не погасне. Багатовіковий скарб звичаїв нашого народу ми отримали в спадок і мусимо зберегти його та, нічого не втративши, передати нашим дітям, щоб не перервався зв'язок поколінь, щоб зберегти генетичну пам'ять нашого народу. Той, хто не знає своєї культури, цурається мови, не може з пошаною ставитись і до культури інших народів. Адже саме мистецтво в життя людини вносить красу і гармонію, саме воно є джерелом культурного і естетичного виховання гідної особистості. Саме культурна спадщина надихає людину на добрі справи і вчинки, і тому кожен з нас повинен знати її, любити і вивчати [5].

1. Традиції та звичаї українського народу: святково-обрядова культура [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://7chudes.in.ua>. – Назва з екрану.
2. Сміт Ентоні Д. Національна ідентичність. – К.: Основи, 2000.
3. Забута Т. Розвиток національного інформаційно-культурного простору у контексті закону України «Про національний культурний продукт» [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://mdgukid.at.ua/publ/rozvitok_nacionalnogo_informacijno_kulturnogo_prostoru_u_konteksti_zakonu_ukrajini_pro_nacionalnij_kulturnij_produkt. – Назва з екрану.
4. Інформаційне суспільство як мережево-комунікативний простір управління [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/4730>. – Назва з екрану.
5. Удовиченко Б. Проблеми та перспективи розвитку української культури [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://h.ua/story/306255>. – Назва з екрану.

Ilchuk Kateryna, BSc in Hotel and restaurant business»,
Scientific supervisors:

Dr. Kateryna Fedosova, PhD Associate Professor,
Odessa National Academy of Food Technologies, Ukraine
Prof. Goretti Silva, Professor in the area of Tourism Studies,
Polytechnic Institute of Viana do Castelo, Portugal

CULTURAL QUARTER DEVELOPMENT AS AN INNOVATIVE SOLUTION FOR HOSPITALITY INDUSTRY IN ODESA

This work represents features of entrepreneurship and development strategies of certain areas of hospitality industry. Beside international experience, some examples of advanced application of successful practical patterns are seen in the national economy development. Recently, the innovative concept of creating cultural quarters in the part of a city with association of local hospitality industry becomes a vital crisis solving decision for boosting city economy. While Montgomery, Wansborough and Mageean describe cultural quarters an aspect of urban development, a big verity of authors sees this concept, first of all, in a prospective of tourism, restaurant and hotel businesses. Among such authors, this work rely on considerations of main observation points of Slattery's, Rusu's, Shaw's and Xie's contributions.

[Wansborough and Mageean, 2000] defines a cultural quarter as a "distinct and spatially limited area that contains a large number of cultural activities and facilities compared with other areas". The most great cities have identifiable quarters which artists and cultural entrepreneurs, for example, Soho in London, New York's Lower East Side, Left Bank in Paris. Such places have a long history and appear to have happened by accident, or at least in the general development of a

<i>Мокрієнко Аліна</i> ПРОЕКТ ГАСТРОНОМІЧНОГО ГОТЕЛЮ В М. ОДЕСА.....	101
<i>Карпюк Анастасія</i> РОЗРОБКА КОНЦЕПЦІЇ МІНІ-ГОТЕЛЮ М. КІРОВОГРАД.....	104
<i>Шимко Юлія</i> ОБГРУНТУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО КОМПЛЕКСУ «РУСЬ» - ВПРОВАДЖЕННЯ БОУЛІНГ-КЛУБУ.....	107

СЕКЦІЯ 4.

УКРАЇНА ТА ЇЇ РЕГІОНИ НА ТУРИСТИЧНІЙ КАРТІ СВІТУ

<i>Шаповалова Юлія</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ХАРЬКІВСЬКОМУ РЕГІОНІ.....	111
<i>Худокормов Віталій</i> ПРОБЛЕМИ ОДЕСЬКИХ КАТАКОМБ ЯК УНІКАЛЬНОГО ОБ'ЄКТУ ТУРИЗМУ.....	114
<i>Кирієнко Аліна</i> ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В МАНЬКІВСЬКОМУ РАЙОНІ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	116

СЕКЦІЯ 5.

РОЗВИТОК СФЕРИ КУЛЬТУРИ ТА КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

<i>Держунова Аліна</i> ПРОБЛЕМИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНОСТІ.....	120
<i>Кравцова Ірина</i> СОФІЇВКА ЯК ОБ'ЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ.....	122
<i>Тучапєць Анастасія</i> ПАСАЖ ЯК ОСЕРЕДОК ТОРГОВОГО ТА КУЛЬТУРНО-РОЗВАЖАЛЬНОГО ЖИТТЯ ЛЬВОВА КІНЦЯ ХІХ - ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХСТОЛІТТЯ.....	125
<i>Москаленко Яна</i> ПРОБЛЕМИ ВКЛЮЧЕННЯ ІСТОРИЧНОГО ЦЕНТРУ ОДЕСИ ДО СПИСКУ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО.....	128
<i>Бойко Ніна</i> ДАВНЯ КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА НАРОДУ В СУЧАСНОСТІ.....	131
<i>IlchukKateryna</i> CULTURAL QUARTER DEVELOPMENT AS AN INNOVATIVE SOLUTION FOR HOSPITALITY INDUSTRY IN ODESA.....	133
<i>ZubkoIryna</i> AN INVESTIGATION INTO UKRAINIAN MUSIC FESTIVALS PRACTICE BY ANALYZING FESTIVAL INDUSTRY IN THE UNITED KINGDOM.....	136